

opusdei.org

Лист Прелата (лютий 2014)

З нагоди дня двох важливих річниць з історії Opus Dei, які припадають на 14 лютого, Прелат розповідає про любов дона Альваро до Святого Хреста. “Просімо ж його заступництва у вирішенні проблем та подолання протиріч”.

22.02.2014

Дорогі мої діти, нехай Ісус береже для мене моїх дочок і синів!

З оприлюднення дня беатифікації
любого дона Альваро (27 вересня
2014) ми почали зворотній відлік
часу, який залишився до цієї події.
Це Божий дар, що збагатить усю
Церкву, Справу й кожного з нас.
Саме тому в цей час, коли ми
підносимо до Неба наші молитви
подяки, мусимо також докласти
зусиль, щоб кожен із нас зі ще
більшою вірністю щоденно жив
покликанням до святості, яке
проголосив Ісус. У своєму
героїчному прагненні діяти згідно
з Божою благодаттю і в тотожності
з нею святий Хосемарія відкрив
цей шлях святості у щоденному
житті, який дон Альваро і багато
інших вірних Прелатури вже
пройшли у повній гармонії з його
вченням.

Церква, засвідчуючи те, що дон
Альваро прожив християнські
чесноти в героїчний спосіб,
стверджує що він “повністю і

відмінно втілив (...) дух *Opus Dei*, що закликає християнина до пошуків повноти Божої Любові та любові до ближнього через освячення щоденних зобов'язань, з яких складається сюжет нашої буденності” [1]. Тому, з нагоди сотої річниці з його народження, 11 березня, я раджу вам ретельно придивитися до постаті цього *доброго і вірного слуги* [2], якому Господь довірив управління Прелатурою *Opus Dei* після переходу у вічність святого Хосемарії Ескрива. Нам слід прагнути краще пізнати його відповідність християнському покликанню, намагаючись наслідувати це і в нашому особистому житті, щодня: варто розважати над його творами, брати приклад з його відповіді на благодать, просячи його заступництва у тривкому втіленні духу Справи.

Для вірних *Opus Dei*, для помічників і будь-кого, хто бажає освячуватися відповідно до цього духу, приклад дон Альваро відображає конкретний спосіб слідування за Ісусом, єдиним Учителем, Прикладом усілякої досконалості. Ми повинні йти за ним *дорогами ієрархії*, як говорив дон Альваро із властивим йому гумором, – тобто втілюючи якнайкраще цей дух, щоб іти разом із Христом; втілюючи дух, який з Божої волі нам передав святий Хосемарія.

Цього місяця, окрім свята Стрітення Господнього, ми відзначаємо ще й свято 14 лютого, в якому в особливий спосіб сяє єдність *Opus Dei* [3]. Саме в цей день, як ми знаємо, згадується річниця початку діяльності Справи серед жінок, а також заснування Священницького Товариства Святого Хреста, – події,

що відбулись у різні роки. З дозволу Святого Престолу, день 14 лютого для Прелатури є святом Непорочної Діви Марії – *Mater Pulchrae Dilectionis*, Матері Прекрасної Любові.

В акті консекрації одного вівтаря в 1972 році святий Хосемарія написав, що він освятив його ***на славу і честь Господа нашого Ісуса Христа, який прагне коронувати його Справу святим знаком Хреста. «Я зробив це, - зазначив святий Хосемарія, - в одному із Центрів моїх дочок у річницю його заснування. В цьому я побачив новий заклик до єдності нашої Родини, з моменту, коли священників буде висвячено для служіння обом Частинам Справи»***[4].

Пресвята Марія є найдосконалішим прикладом створіння, яке протягом усього

свого існування повністю уподібнила себе Божій волі. В особливий спосіб ми це бачимо в моменті, коли вона отримала звістку від Ангела про те, що стане Матір'ю Бога, і коли вона, наполеглива, сповнена сили, віри, надії та любові, була біля Хреста, на якому її Син помирав за наше спасіння. Святий Отець зазначає: **«Мова про віру часто тягне за собою також і мову про болючі випробування, але саме це святий Павло вважає найпереконливішим способом проповідування Євангелія, оскільки в слабкості і в терпінні об'являється і відкривається сила Божа, що перевищує усі наші слабкості і страждання»** [5].

Святий Хосемарія закликає нас замислитися над тим, **наскільки ми є друзями Святого Хреста.** **«Хреста, яким Господь прагне коронувати увінчати**

свою Справу (...). Він хоче коронувати її Хрестом так само, як королі вкоронують верхівки своїх палаців. Він прагне встановити її царське походження, щоб увесь світ побачив, що Справа є Справою Божою. Це був день 14 лютого. Я почав Святу Літургію, не знаючи нічого, як і в інші дні, і закінчив її з упевненістю в тому, що Господь хоче Священницьке Товариство Святого Хреста; що Він хоче, щоб ми вкоронували нашу надприродну структуру; хоче, щоб наша надприродна родина прийняла цей знак божественної царськості»[6].

Я знаю, що дон Альваро був таким відразу з моменту як він попросив про вступ до Opus Dei. А потім, з часом, завдяки його непохитній вірності Благодаті та його єдності з нашим засновником, його любов

до Святого Хреста зростала щодня. Після його переходу до Небесної Домівки, ми пригадали дуже багато проявів його любові до жертвності, яка єднає з Хрестом Христовим. Насамперед ідеться про його приїзд до Рима в 1946 і про те, що надалі протягом років на його плечах, окрім багатьох інших справ, лежало завдання знаходити матеріальні ресурси для будівництва центрального дому Opus Dei. Це стало приводом для хвилювань, які, хоч і не відібрали в нього мир і спокій, проте, спровокували постійні страждання: захворювання печінки, дуже сильні головні болі та інші порушення, які неабияк вплинули на стан його здоров'я. Він переживав усе це без нарікань, з усмішкою на обличчі, щасливий, що може жертвувати все це Господу за Церкву і за розвиток Opus Dei.

Пам'ятаю, що одного разу, маючи високу температуру й будучи в ліжку, він, проте, встав і хай там що вийшов із дому, аби все ж таки вирішити одну невідкладну економічну ситуацію, якій міг зарадити лише він. Одна з жінок, які займалися хатньою роботою в центральному домі Справи, та яка знала, що ще напередодні дон Альваро мав дуже високу температуру, але не знала, що його стан не покращився навіть наступного дня, сказала святому Хосемарії: “Вчора він мав високу температуру”. На що наш засновник їй по-батьківськи відповів: **«Якби йшлося про тебе, я б не дозволив тобі вийти, а от йому дозволяю»**. Адже він знав, що може розраховувати на цього свого сина, якого багато років тому він сам назвав *saxit*, скеля.

У чому полягала причина такої поведінки дона Альваро? У

постанові про його героїчні чесноти зазначено: “Слуга Божий заснував свою вірність виконанню отриманої місії на глибокому почутті Божого синівства, яке сприяло його ідентифікації з Христом через відмову від себе на користь вірності волі Отця; сповнений любові до Святого Духа, постійно занурений у молитву, зміцнений Святою Євхаристією і ніжною відданістю Пресвятій Богородиці” [7]. Далі в документі Святого Престолу зазначається, що дон Альваро “в особливий спосіб підтвердив героїзм тим, як він переживав хвороби, в яких він вбачав Хрест Ісуса, (...) і напади на нього через його вірність Церкві. Він був надзвичайно доброю й привітною людиною, здатною передавати іншим душам мир і безтурботність. Ніхто не пам'ятає, щоб він повівся якось непривітно, був нестриманим через чийось

упертість, висловив хоч якусь критику чи непогодження у проблемних ситуаціях: від Господа він навчився прощати, молитися за переслідувачів, як священник розкривати свої обійми, приймаючи всіх із усмішкою і християнським розумінням”. [8].

Декілька тижнів тому, Папа Франциск сказав, що **святі не є надлюдьми, ні не народилися досконалими. Вони є такими, як ми, як кожен із нас, вони є людьми, які перед тим, як осягнути небесну славу, прожили звичайне життя, з radoщами і смутком, труднощами й надіями. Що ж тоді змінило їхнє життя? Божа любов, пізнавши яку, вони пішли за нею щирим серцем, беззастережно й без лицемірства. Вони віддали своє життя на служіння ближнім, без ненависті переносили ворожість, відповідали добром**

на зло, поширюючи радість і мир. Це і є життя святих, людей, які заради Божої любові не ставили Господу жодних умов [9].

Ці слова Святого Отця, на мій погляд, вимальовують портрет дона Альваро. Повторюю, нам варто просити його заступництва у вирішенні проблем і розв'язання суперечностей, аби щоразу покладати надію на Бога нашого Отця.

Він був не лише *saxit*, опорою святого Хосемарії в багатьох ситуаціях. Дон Альваро з його стилем діяльності був насамперед стійкою основою для подальшого розвитку Справи. І не тільки завдяки його роботі в управлінні *Opus Dei* та зусиллям, докладеним, щоб *Opus Dei* отримала відповідну юридичну форму, Персональну Прелатуру, але й завдяки тому, що

він забезпечував вірність усіх духові Справи в різних обставинах. Наш отець часто повторював, що дон Альваро, проваджений Святим Духом, нагадав йому деякі аспекти духу *Opus Dei*, про які хотів поговорити: братнє повчання, необхідність поводити себе як батько або мати з тими, з ким живемо, доброзичливість із тими, хто переживає через якусь провину...

Бувало, що святий Хосемарія звертався до дона Альваро за порадою, як поглибити власний діалог із Богом. Це розповідав особисто наш отець невеликій групі своїх дітей: ***«Сьогодні після молитви подяки я попросив у дона Альваро духовної поради, чогось, що допомогло б мені ще з більшою силою любити Ісуса в Дарохранительниці. І він мені пояснив, що там, у певний спосіб, є також і Марія, в якийсь***

спосіб, без сумніву, вона там є; і, разом із Марією, там присутній і Йосип. Невимовним чином, але вони там є, адже вони не можуть віддалитися від свого Сина»[10].

19 лютого у дона Альваро день ангела. З цього приводу я пригадую роздуми нашого отця, що саме 19 лютого 1974 року він сказав про цього свого вірного сина: *«З доном Альваро відбувається щось дуже прекрасне: він не має святого, але має блаженного. Отже, якщо він не стане святим, то я навіть і не знаю, що ми будемо робити»*[11]. Вже незабаром здійсниться це бажання святого Хосемарії; якщо на це є Божа воля, ми зможемо відзначати його спомин у день, який Святий Престол встановить для літургійного згадування дона Альваро. Я знову ж таки

повторюю, приклад щоденної відповіді дона Альваро може нам допомогти, і особливо протягом наступних місяців, іти слідами святого Хосемарії; і в такий спосіб ми зможемо краще наслідувати Христа. Отже, передаю вам тут у листі деякі слова мого попередника, які допоможуть нам у спокої зробити глибокий іспит совісті.

“Протягом цілого свого земного життя наш Отець прямував уперед, керований Святим Духом, як і на початку, коли він ще цього не міг розуміти, так і згодом, коли він цілковито це усвідомлював і героїчно відповідав дії Духа Божого (...). Він розповідав, що з 2 жовтня 1928 року єдине, що він мусив робити, так це дозволити Богові вести його. Легко сказати. Але, якщо ми ретельно переглянемо його життя, відкриємо для себе те, що це його

«дозволити Богові вести» – єдине, що маєте робити – вимагало від нього багато жертв, вимагало переносити глузування, непорозуміння, самотність, наклеп, як до, так і після заснування Справи.

Поставмо й ми собі за мету — дозволити Богові провадити нас, як і його (пор. Рим. 8, 14).

Відповідність нашого Отця була завжди героїчною, навіть, якщо тими словами він хотів применшити своє значення. Спробуймо наслідувати його, може, не так, як великі, але принаймні як добрі діти. Наш отець був гігантом святості; і ми, діти, які намагаються йти слідами такого доброго батька, мусимо бути святими” [12].

Нам також слід продовжувати молитися за Папу, за його найближчих співробітників, і, в

особливий спосіб, за Консисторій, який відбудеться у другій половині лютого, аби він приніс багато добра для Церкви, для світу, для душ. Приєднуйтеся також до моїх молитовних намірів, яких є доволі багато, щоб вони залежали від Божої волі. Хочу запитати вас про дещо, дещо невідкладне: як і скільки ви молитесь за Папу Франциска? Ви допомагаєте йому духом щедрої жертвовності? Ви часто живете за правилом *omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*? Усі разом із Петром до Ісуса через Марію.

Моліться до Господа за поширення Справи в нових країнах, куди нас постійно кличуть. Під час моєї подорожі до Єрусалиму, я мав благодать молитися разом з усіма біля Святого Гробу Господнього, в Гетсиманії, у Храмі Різдва... Я згадував глибоку радість дона Альваро з приводу перебування в

цих святих місцях. Кілька днів після цієї моєї подорожі я побував у Шрі-Ланці та в Індії. Тож подякуймо Господу й відновімо наше рішення брати участь у поширенні апостольства, кожен із нас, там, де він перебуває, з молитвою і працею, перетвореною на молитву, з любов'ю до всіх душ, до цілого людства. Якою ж прекрасною є дія нашої святої Матері Церкви!

З усією моєю любов'ю
благословляю вас,

ваш Отець

+ Хав'єр,

[1] Конгрегація у Справах Святих.
*Декрет про чесноти Слуги Божого
Альваро дель Портільйо.* – Рим,
28.06.2012.

[2] Мт. 25, 21.

[3] Пор.: Конгрегація Богослужіння і Дисципліни Таїнств. *Декрет підтвердження власного календаря Персональної Прелатури Святого Хреста і Opus Dei*. – Рим, 10.11.2012.

[4] Святий Хосемарія. Акт консекрації вівтаря, 21.10.1972.

[5] Папа Франциск. Лист Енцикліка *Світло Віри (Lumen fidei)*, 29.06.2013, № 56.

[6] Святий Хосемарія. Нотатки однієї медитації, 2.11.1958.

[7] Конгрегація у Справах Святих. *Декрет про чесноти Слуги Божого Альваро дель Портільйо*. – Рим, 28.06.2012.

[8] Конгрегація у Справах Святих. *Декрет про чесноти Слуги Божого Альваро дель Портільйо*. – Рим, 28.06.2012. [9] Папа Франциск.

Слова під час молитви Ангел
Господній, 01.11.2013.

[10] Святий Хосемарія. Нотатки
однієї сімейної розмови,
03.06.1974.

[11] Святий Хосемарія. Нотатки
однієї сімейної розмови,
19.02.1974.

[12] Дон Альваро. Нотатки однієї
медитації, 09.01.1977.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-liutii-2014/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-liutii-2014/)
(22.02.2026)